

La TDT pública local

EL CONSORCI PÚBLIC promotor de la TDT pública del Segrià (format pels ajuntaments de Lleida, Alcarràs, Almacelles, Alpicat, Alguaire, Almenar i Alfarràs) ha decidit no posar en marxa les seues emissions al llarg del 2010 a causa de les dificultats que tenallen les arques municipals. No tindria sentit —afirmen— afrontar les despeses d'un nou canal de televisió, quan hi haurà dificultats per atendre les necessitats primàries dels ciutadans més desfavorits. Sàvia decisió, perquè si una cosa està clara és que no falta oferta televisiva (estatal, autonòmica i local) a les comarques de Lleida. L'horrorosa planificació de la TDT local a càrrec del ministeri d'Indústria va servir, al principi, de temptació a alguns ajuntaments que van decidir apuntar-se a la moda de la televisió local tot i la seua falta d'experiència i els elevats costos econòmics que en genera la gestió. En un àmbit com el de la comunicació local, el paper dels poders públics hauria de ser subsidiari, substituint la iniciativa privada quan aquesta no existeix, però deixant el terreny lliure quan la qualitat dels mitjans locals és suficient i la seua vocació de servei públic és indubtable. Qualsevol llec en la matèria sabia que setze

En un àmbit com el de la comunicació local, el paper dels poders públics ha de ser subsidiari de la iniciativa privada

canals de televisió local a les comarques de Lleida són senzillament inviàbles i, com va anunciar el CAC a l'informe que va presentar al Parlament el seu president, Ramon Font, el mapa que resulti de l'encesa de la TDT local acabarà sent molt semblant al que ja existia en analògic. El projecte del *Magical a Gardeny* té sentit sense la posada en marxa del canal públic.

Xoc de dignitats

POCS DIES ABANS de l'elaboració unitària d'un editorial per part de dotze diaris catalans en defensa de la nostra dignitat, que, segons el qual, es veuria molt afectada si el Constitucional dictés sentència d'acord amb els paràmetres publicats pel diari madrileny *El País*, el president Pujol manifestava els seus dubtes que els beneficis de l'Estatut compensessin el gran desgast sofert per Catalunya durant el seu interminable procés de gestació i homologació legal. Jo també ho crec i ara que la resposta irada dels mitjans madrilenys sembla sintetitzar-se en la defensa de la dignitat de la Constitució, em pregunto si el terreny emocional en què ha acabat desembocant l'etern contenciós catalanoespanyol és el que més convé a la seva desitjable i urgent superació. Molt em temo que no. No tant perquè intueixi que, un cop més, la momentània unitat de la societat civil catalana no tindrà continuïtat en l'àmbit polític, sinó perquè no sembla que la població segueixi l'embolic amb la mateixa atenció amb què ho fa el pensament políticomediatíctic dominant. Més aviat sembla que les preocupacions de la gent rau en una altra dimensió, menys èpica, més radicada en les creixents dificultats econòmiques que amenacen les seves expectatives de futur i de vida. Per això, em neguiteja tant la respos-

ta del conseller d'Educació a les crítiques que les AMPES han fet a la implantació, sense recursos addicionals per activitats de lleure, de la setmana de vacances al mes de febrer que incorpora el nou calendari escolar, l'essència de la qual consisteix a recomanar-los que l'aprofitin per anar a esquiar tots junts a la neu. Al meu entendre, mostra molt gràficament la poca traça amb què la política aborda, d'un temps ençà, els problemes quotidians

Intueixo que la momentània unitat de la societat civil catalana no tindrà continuïtat en l'àmbit polític

de la gent, cosa que sumada als afers de corrupció urbanística que ens assolen compon un còctel explosiu molt perillós, tot just abans d'encetar-se un cicle electoral en què el que hi ha realment en joc no és només la formació de noves majories de govern sinó la pròpia supervivència política dels líders dels partits que ens han dut fins a aquest atzucac. No sé si som a temps d'evitar lesions més greus, no més sé que remar contra el corrent del xoc de dignitats al qual ens conviden és una obligació moral que no puc defugir.

Editorial

Alimentació cara

El ministeri d'Indústria i Comerç va fer públic ahir l'informe sobre la cistella de la compra, que, com és habitual, col·loca Lleida entre les ciutats més cares d'Espanya en productes d'alimentació. En aquesta ocasió, és la cinquena més cara, amb un cost superior en un 18 per cent al de la més barata i a un nivell similar que Bilbao, i només un punt per sota de Vitòria, Las Palmas i Pamplona, que estan al 19 per cent. Però el que més crida l'atenció de l'estudi és que Lleida és la segona ciutat més cara en fruites i hortalisses, amb un índex del 125 —assignant l'índex cent a la més barata—, i, a més, és la que més increment de preus en aquest sector ha experimentat en el quart trimestre de l'any, amb un 34 per cent. Aquesta pujada de preus de la fruita per al consumidor coincideix amb les queixes dels agricultors pels baixos preus que perceben, mentre que els costos s'han multiplicat. Que una província eminentment productora de fruites i hortalisses es col·loqui en el segment més alt dels preus només pot interpretar-se per les deficiències estructurals a les xarxes de distribució i pel proteccionisme comercial afavorit pel tripartit, que es converteix en el primer fre de la competència i que a Lleida vivim amb especial contumàcia. Fins que no es canviï la política comercial, continuarem suportant preus alts que no beneficien ni el productor ni el consumidor i s'haurà de continuar donant suport a iniciatives com la posada en marxa aquest diumenge del mercat de proximitat *De l'hort a la taula*, els paradistes del qual van esgotar les existències i van facilitar productes de qualitat als consumidors a preus més barats i amb millors marges per al pagès.

Benvingut el mal temps

A les comarques del Pirineu hi ha crisi si no neva i, després de l'extraordinària campanya de l'any passat, hi havia preocupació de cara al primer gran rept de la temporada que des de fa uns anys és el pont de la Puríssima i que marca el desenvolupament de la campanya. El fred i les primeres nevades de diumenge i ahir faran possible que les estacions d'esquí puguin obrir abans de divendres i que es pugui estrenar la temporada aquest pont. En aquesta ocasió, el mal temps ha estat benvingut perquè l'esquí i tot el que l'envolta s'ha convertit en un capítol important del PIB lleidatà.

SEGRE
 EDITA:
 Diari Segre SLU
 PRESIDENT:
 Robert Serentill Utgés
 DIRECTOR EXECUTIU:
 Juan Cal Sánchez
 DIRECTOR DE REDACCIÓ:
 Santiago Costa Miranda

SUBDIRECTORS:
 Joan Miras Muntadas,
 Anna Gómez i Marsol
 i Glòria Farré Lorente.
 REDACTORS EN CAP:
 José Carlos Miranda Ester
 i Joan Martí Alegret.
 SECCIONS:
 Leonard Delshams Valdés
 (fotografia), Anna Barcala
 Sivert (disseny), José Carlos
 Monge Clemente (esports),
 Jordi Gabernet Castelló
 (comarques), Josep Grau
 Santesmasses (societat), Eva
 Martínez Munaaga
 (economia) i Albert Samper
 Ros (edició en català).
 Secretària de redacció:
 Maria Terré i Guillaumet.

DIRECTOR COMERCIAL:
 Alfredo Lamana Ramírez.
 GERENT D'IMPRESSIÓ:
 Antonio Herrera Dorado.
 CAP DE PUBLICITAT:
 Josep Pon i Botarda.
 CAP D'ADMINISTRACIÓ:
 Eva Miranda i Cos.
 CAP DE RELACIONS EXTERNES:
 Rosa Reig Crusells.
 CAP DE PRODUCCIÓ:
 Carles Duran Codina.
 CAP DE MANTENIMENT:
 Joan Clivellé Figueras.
 CAP DE SISTEMA:
 José Antonio
 Negrodo Morcillo.
 CAP DE RH:
 Ferran Perdrix Sapiña.

REDACCIÓ, ADMINISTRACIÓ I PUBLICITAT: Carrer del Riu, 6. 25007 Lleida. Tel. 973 248 000. Tel. "club del subscriptor" 973 248 008. Fax redacció: 973 246 031. Fax publicitat: 973 229 076. Fax administració: 973 224 668. Apr. de correus: 543. PLANTA D'IMPRESSIÓ: Carrer de la Premsa, 2. 25660 Alcolege. Tel. 973 196 600. Fax: 973 197 001.

Dipòsit legal: L-1057-1997.
 Segre diari digital:
 www.segre.com
 Correu electrònic:
 redaccio@segre.com
 comunicacio@segre.com

DELEGACIONS:
 Balaguer, Doctor Fleming, 13 al·teli 5. Tel. 973 451 279. La Seu d'Urgell, Passeig del Parc, 69. Tel. 973 360 202. Tàrraga, Xavier Santesmasses (delegat), Governador Paduaes, 2. Tel. 973 310 414. Moles, Avinguda del Canal, 7. Tel. 973 603 772.

EL RACÓ DE L'ERMENGOL

LES FOTOS DEL CENTELLES ANIRAN A SALAMANCA. S'HURIEN DE COMENÇAR A ORGANITZAR MOBILITZACIONS PERQUÈ ENS TORNIN AQUESTES FOTOS IMMEDIATAMENT